

1902

Virginia Woolf 1882-
1941

“There is no gate, no
lock, no bolt that you
can set upon the
freedom of my mind.”
- A Room of One's Own
1929

Jacob's Room 1922
Mrs Dalloway 1925
To the Lighthouse 1927
The Waves 1931

Virginia Woolf, *Jacob's Room*

Nobody sees anyone as he is, let alone an elderly lady sitting opposite a strange young man in a railway carriage.

- - -

One must do the best one can with her report. Anyhow, this was Jacob Flanders, aged nineteen. It is no use trying to sum people up. One must follow hints, not exactly what is said, nor entirely what is done – for instance, when the train drew into the station, Mr Flanders burst open the door, and put the lady's dressing-case out for her, saying, or rather mumbling: "let me", very shyly; indeed he was rather clumsy about it.

Virginia Woolf, *Mrs Dalloway*

For they might be parted for hundred years, she and Peter; she never wrote a letter and his were dry sticks; but suddenly it would come over her, *if he were with me now what would he say?* — some days, some sights bringing him back to the her calmly, without the old bitterness.

- - -

Ty de kunde vara skilda i hundratals år, hon och Peter — hon skrev aldrig några brev och hans var torra som fnöske — men plötsligt kunde det slå henne, *om Peter var med nu vad skulle han säga*. Det fanns dagar, det fanns situationer som frammanade honom, lugnt, utan den gamla bitterheten.

övers. Else Lundgren 1977, 2016

Inre monolog kursiverad

Bliss and Other Stories 1920

The Garden Party and Other Stories 1922

Katherine Mansfield 1888-1923

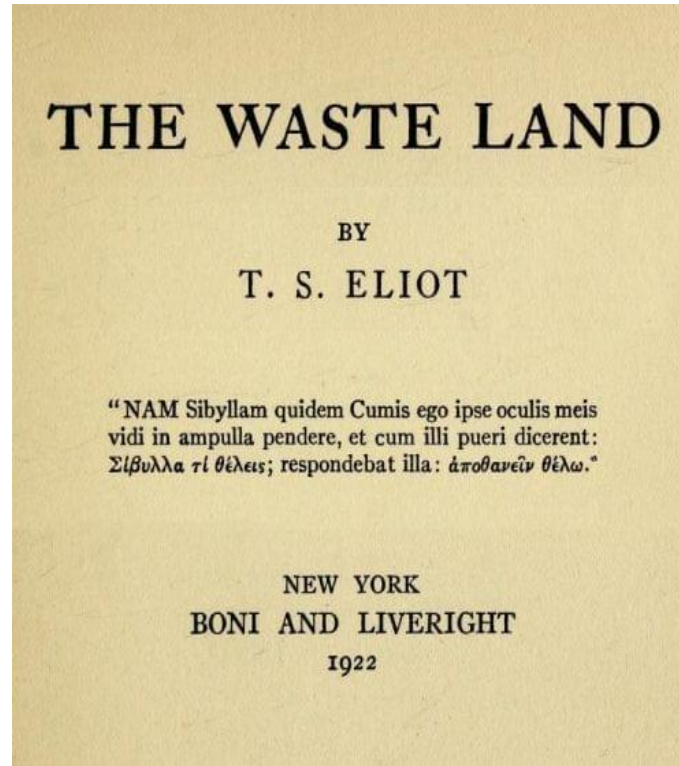

Cantos
1925, 1930, 1937, 1940, 1948

Ezra Pound 1885-1972

Thomas Stearns Eliot
1888-1965

The Love Song of Alfred
Prufrock 1915

The Waste Land 1922

The Hollow Men 1925

Ash Wednesday 1930

Four Quartets 1943

Murder in the Cathedral 1935

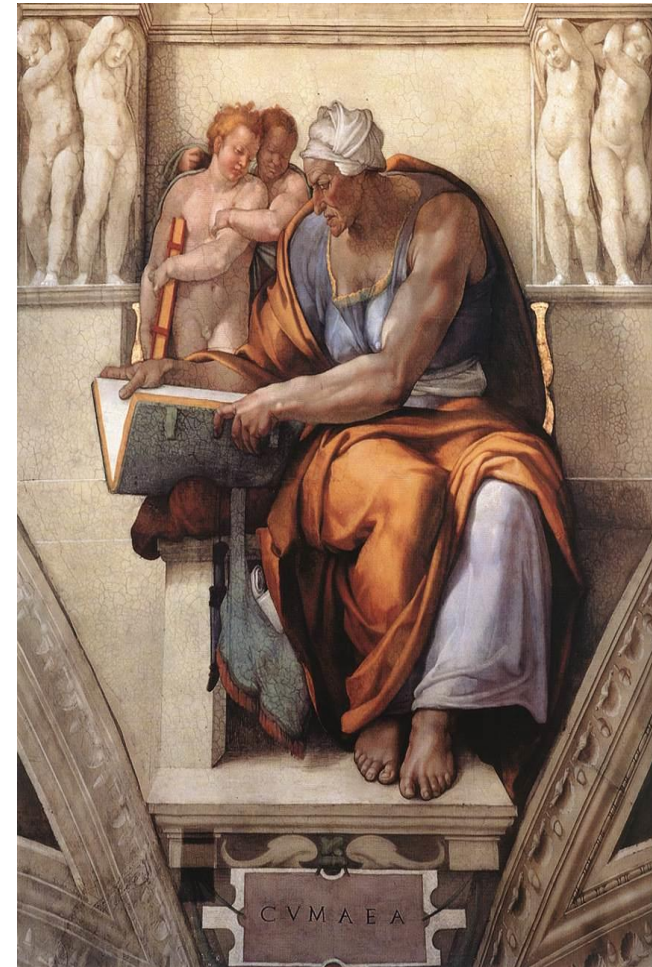
The Cocktail Party 1949

Sibyllan i Cumae

Andrea del Castagno 1451

Michelangelo 1512

THE WASTE LAND

I. The Burial of the Dead

April is the cruellest month, breeding
Lilacs out of the dead land, mixing
memory and desire, stirring
Dull roots with spring rain.
Winter kept us warm, covering
Earth in forgetful snow, feeding
A little life with dried tubers.
Summer surprised us, coming over the Starnbergersee
With a shower of rain; we stopped in the colonnade,
And went on in sunlight, into the Hofgarten,
And drank coffee, and talked for an hour.
Bin gar keine Russin, stamm' aus Litauen, echt deutsch.
And when we were children, staying at the arch-duke's,
My cousin's, he took me on a sled,
And I was frightened. He said, Marie,
Marie, hold on tight. And down we went.
In the mountains, there you feel free.
I read, much of the night, and go south in the winter.

DET ÖDE LANDET

I. De döda begravs

April är den grymmaste månaden, den driver
syrener ur den döda marken, blandar
minne och åtrå, kittlar
stela rötter med vårregn.
Vintern höll oss varma, täckte
jorden med glömskans snö, närde
en rest av liv med skrumpna rotfrukter.
Sommaren överraskade oss, kom över Starnberger See
med en regnskur; vi väntade i kolonnaden
och gick sen vidare i solskenet, in i Hofgarten,
och drack kaffe och pratade en timme.
Är inte alls ryska, kommer från Litauen, äkta tyska.
Och när vi var barn, och hälsade på hos ärkehertigen,
Min kusin, tog han med mig med att åka kälke
och jag blev rädd. Han sa: Marie,
Marie, håll ordentligt fast. Så for vi utför.
Bland bergen, där känner man sig fri.
Jag läser långt in på nätterna, och reser söderut om vintern.

I. The Burial of the Dead

Unreal City,
Under the brown fog of a winter dawn,
A crowd flowed over London Bridge, so many,
I had not thought death had undone so many.
Sighs, short and infrequent, were exhaled,
And each man fixed his eyes before his feet.
Flowed up the hill and down King William Street,
To where Saint Mary Woolnoth kept the hours
With a dead sound on the final stroke of nine.
There I saw one I knew, and stopped him, crying
"Stetson!
You who were with me on the ships at Mylae!
The corpse you planted last year in your garden,
Has it begun to sprout? Will it bloom this year?
Or has the sudden frost disturbed its bed?
Oh keep the Dog far hence, that's friend to men,
Or with his nails he'll dig it up again!
You! Hypocrite lecteur! — mon semblable, — mon
frère!"

I. De döda begravs

Overkliga stad,
under **en vintermorgons bruna dimma**
strömmade en folkmassa över London Bridge **så många**
jag trodde inte att döden hade förintat så många.
Suckar, hastiga och oregelbundna, drogs,
Och varje människa fäste blicken i marken.
Strömmade uppför kullen och nedför King William Street
där kyrkan Saint Mary Woolnoth räknade timmarna
och ljud stumt på nionde och sista slaget.
Där såg jag en jag kände och hejdade honom med ropet:
"Stetson!
Du som var med mig på skeppet vid Mylae!
Det lik du grävde ner förra året i din trädgård,
Har det börjat gro? Går det i blom i år?
Eller har frosten oväntat stört dess sömn?
Håll hunden borta, människans vän,
med klorna gräver han upp det igen!
Du! Hycklande läsare! — min like, min bror! »

V. What the Thunder said

I sat upon the shore
Fishing, with the arid plain behind me
Shall I at least set my lands in order?
London Bridge is falling down falling down falling down
Poi s'ascose nel fuoco che gli affina
Quando fiam uti chelidon — O swallow swallow
Le Prince d'Aquitaine à la tour abolie
These fragments I have shored against my ruins
Why then Ile fit you. Hieronymo's mad again.
Datta. Dayadhvam. Damyata.
Shantih shanti shanti

V. Vad åskan sade

**Jag satt på stranden
och fiskade med den torra slätten bakom mig**
Skall jag åtminstone få ordning på mitt land?
London Bridge faller ner faller ner faller ner
Sedan dök han åter ned i den eld som renar dem
När skall jag bli som svalan – O svala svala
Akvitaniens prins av det förstörda tornet
Med dessa spillror har jag stöttat mina ruiner
Då skall jag utrusta er. Hieronymus är vansinnig igen.
Datta. Dayadhvam. Damyata.
Shantih shantih shantih

Old Possum's Book of Practical Cats 1939

The Naming of Cats is a difficult matter,

It isn't just one of your holiday games;
You may think at first I'm as mad as a hatter
When I tell you, a cat must have **THREE DIFFERENT NAMES**.

Of names of this kind, I can give you a quorum,

Such as Munkustrap, Quaxo, or Coricopat,
Such as Bombalurina, or else Jellyorum

Names that never belong to more than one cat.
But above and beyond there's still one name left over,

And that is the name that you never will guess;
The name that no human research can discover—

But **THE CAT HIMSELF KNOWS**, and will never confess.

When you notice a cat in profound meditation,

The reason, I tell you, is always the same:
His mind is engaged in a rapt contemplation

Of the thought, of the thought, of the thought of his name:
His ineffable effable
Effanineffable

Deep and inscrutable singular name.

De knepiga katternas bok

Att ge namn åt en katt, det är knepigt som katten.

Det finns inte många som duger till de'!

Man grubblar sig tokig av grubbel om natten.

ETT namn är för lite. En katt vill ha TRE!

Och sådan namn har jag några på lager
som Munkustrap, Quaxo och Korikopatt
och Bombalurina och Fille Podager.

Det är namn som blott bärs av en endaste katt.

Till sist ska ni veta att misse och missa
har något som inte för människor är,
det namnet som ingen i världen kan gissa,
som katten om natten i hemlighet bär.

Och ser ni en kisse som tyst mediterar
och grubblar, försjunken i länstolens famn
då vet ni mesamma på vad han funderar.
Han grundar och blundar – begrundar sitt namn,
sitt nattliga, kattliga,
evigt ofattliga,
allra förtegnaste, egnaste namn.

övers. Britt. G. Hallqvist 1949